

«Μεγάλη, όντως, η πρόοδός σου»

[Ορθοδοξία](#) / [Θεοτόκος](#)

[Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος](#)

Μέσα στο ζοφερό κλίμα των ημερών, στην ταραχή, στον πόνο και στην θλίψη από την σωρεία των βιαιών και εγκληματικών πράξεων σε βάρος των πλέον αδυνάμων αδελφών μας, και μάλιστα των ανυπεράσπιστων παιδιών, «ως έαρ ευφρόσυνον επέλαμψεν ημίν» η μεγάλη Θεομητορική εορτή των Εισοδίων. Πόσο παρήγορη και ενθαρρυντική φαντάζει, αλήθεια, στον νού μας η εικόνα της παραδόσεως της μικρής κόρης, Μαριάμ, από τους ευλαβείς υπερήλικες γονείς της, Ιωακείμ και Άννα, στον ναό του Κυρίου, που αναλαμβάνει την προστασία της, έως ότου η 15χρονη κόρη παραδοθή πλέον στα χέρια του νέου της προστάτου, του δικαίου Ιωσήφ.

«Μεγάλη όντως η πρόοδός σου», αναφωνεί ο ιερός υμνογράφος σ' ένα υπέροχο Κάθισμα του Όρθρου της εορτής. Αλλά για ποια πρόοδο γίνεται εδώ λόγος; Ασφαλώς όχι μόνον για την επιμέρους «προ-οδο», την οδήγηση δηλαδή της «θεόπαιδος» στα Άγια των Αγίων, αλλά και για την γενικότερη πρόοδό της, όπως φαίνεται και από την συνέχεια του Τροπαρίου: «Προ συλλήψεως, Αγνή,

καθηγιάσθης τω Θεώ□ και τεχθείσα επί γης δώρον προσηνέχθης νυν αυτώ.»

Σταδιακή, επομένως, η πρόοδος της Παρθένου, κατά την ποιητική σύλληψη του εμπνευσμένου υμνωδού: προ συλλήψεως, τεχθείσα, νυν. Επομένως τα Εισόδια, κατά τα οποία η νεαρή κόρη προσφέρεται ως δώρο στον ναό, κατά «την πατρώαν επαγγελίαν», αποτελούν την κορύφωση της προόδου, που ξεκίνησε πριν ακόμη από την ευλογημένη σύλληψή της και συνεχίστηκε με την επίσης ευλογημένη γέννησή της. Πως θα μπορούσε, άλλωστε, να μην είναι αξιοθαύμαστη η πρόοδος της Παρθένου, εφ' όσον εργάστηκε μέσα της, κατά θεία οικονομία, η χάρις του Αγίου Πνεύματος!

Ας μην βιαστή, όμως, κανείς να βγάλη ακαίρως τα συμπεράσματά του, θεωρώντας έτσι ότι η πρόοδος της αυτή, ως θεία βουλή, ήταν αυστηρώς προδιαγεγραμμένη, και ότι δεν άφηνε στην ίδια κανένα περιθώριο για προσωπική ενέργεια ή συγκατάθεση.

Κατ' αρχάς η πρόοδος της Παρθένου υπήρξε προίον προσεγμένης εργασίας και μάλιστα συνεργασίας των ευσεβών γονέων της, του Ιωακείμ και της Άννης. Εκείνοι εργάστηκαν, πράγματι, με καρτερική υπομονή και με θαυμαστή εμπιστοσύνη στο θείο θέλημα όχι μόνον προ της συλλήψεως αλλά και μετά από την γέννηση της θεικής κόρης, Μαρίας. Οι Πατέρες αναφέρουν χαρακτηριστικά ότι οι συνετοί και πιστοί γονείς της ανέθρεψαν τον ευλογημένο καρπό των «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» σε τέτοιο βαθμό, ώστε εκείνη να θεωρή τον οίκο Κυρίου,

στον οποίον ωδηγήθηκε από τα πρώτα της βήματα, ως δικό της οίκο!

Μια προσεκτική ματιά στην εικονογραφία των Εισοδίων είναι αρκετή να μας πείση για του λόγου το αληθές: «Η τριετίζουσα τω σώματι και πολυετής τω Πνεύματι» νεάνιδα Μαριάμ, η οποία γι' αυτόν τον λόγο απεικονίζεται ως μικρογραφία της Παναγίας, οδηγείται ευλαβικά στον ναό του Κυρίου από τους δύο γονείς της, με την συνοδεία επίσης νεανίδων λαμπαδηφόρων, και απλώνει με εμπιστοσύνη αλλά και προσμονή τα χέρια της στην επίσης ανοικτή αγκάλη του προφήτου Ζαχαρίου, που την υποδέχεται «χαίρων».

Όλοι όσοι συμμετέχουν στην αγία αυτήν προ-οδο είναι απολύτως συνειδητοποιημένοι: ο Ζαχαρίας, ως προφήτης, γνωρίζει ότι παραλαμβάνει στις αγκάλες του «την προεκλεχθείσαν εκ πασών των γενεών», οι γονείς της, γηραιοί πλέον οι ίδιοι, αλλά με στερεά πίστη έχουν συνείδηση ότι εμπιστεύονται το παιδί των «εις χείρας Κυρίου», που θα το προστατεύσει και θα εξασφαλίσει την περαιτέρω πρόοδό του, οι δε νεάνιδες που συνοδεύουν την Μαρία συμβολίζουν με τις λαμπάδες των «την αίγλην την μέλλουσαν εξ αυτής αναλάμψειν». Εξ άλλου η Παναγία είναι «η νοητή λαμπάδα του ουρανού Φωτός» που έμελλε να ανατείλει στον κόσμο του σκότους.

Να γιατί ο υμνογράφος αναφωνεί επίσης σε άλλο Κάθισμα του Όρθρου: «Χαίρε, θαύμα το παγκόσμιον», για να δείξει την καθολική συμμετοχή και την πανανθρώπινη χαρά για το συντελούμενο αυτό θαύμα των Εισοδίων, που απετέλεσε την κορύφωση μιάς συνεχούς θαυμαστής προόδου, που θα οδηγήσει με την σειρά της στο «τέλος», στην εκπλήρωση του σχεδίου της θείας οικονομίας, πάντοτε με την συμβολή της Παρθένου: «Χαίρε, της οικονομίας του Κτίστου η εκπλήρωσις» (από το απολυτίκιο της εορτής).

Ας αναφωνήσωμε, λοιπόν, και μείς σήμερα, με χαρά και αγαλλίαση, όπως ο θείος υμνογράφος: «Μεγάλη, όντως, η πρόοδος σου, μόνη Θεονύμφευτε». Ας εκφράσωμε, επίσης, την ευγνωμοσύνη μας προς το πρόσωπο της Παρθένου, αναλογιζόμενοι με σοβαρότητα ποια θα ήταν η δική μας, των υπολοίπων ανθρώπων, πρόοδος, εάν η Παρθένος Μαρία δεν είχε συγκατατεθεί ελεύθερα στο σχέδιο του Θεού, με την περίφημη και σωτήρια φράση της: «ΐδού η δούλη Κυρίου □ γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου».

Με την ίδια, επίσης, σοβαρότητα ας αποφασίσωμε να εργαστούμε και μάλιστα να συνεργαστούμε και εμείς, όπως οι γονείς της Παρθένου, ο Ζαχαρίας και οι νεάνιδες, για την δική μας σωτηρία. Μην περιμένωμε απλώς να μας έλθη η σωτηρία αυτή ουρανοκατέβατη, αλλά ας την επιδιώξωμε κι εμείς, όπως η Παρθένος, προοδευτικά: αρχικά, με το να ξεκαθαρίσωμε οι ίδιοι ότι θέλωμε να

εμπιστευτούμε για την σωτηρία μας τον μόνο αληθινό Θεό, δεύτερον με το να αποφασίσουμε επί τέλους να ζήσουμε στον προσωπικό μας βίο ηθικά και συνετά, και τρίτον, με το να συνεργαστούμε και με άλλους, το ίδιο ξεκαθαρισμένους αδελφούς μας, για την εφαρμογή όχι μόνον στην ζωή αλλά και στην πολιτεία μας των αρχών της αγάπης, της δικαιοσύνης, της αληθείας και προ πάντων της ειρήνης του Χριστού.

Στην πράξη, η πρόοδος αυτή θα αρχίσει να επιτυγχάνεται, όταν οι μεγαλύτεροι εξ ημών, και μάλιστα οι γονείς και οι δάσκαλοι, πάρουμε την γενναία απόφαση να οδηγήσουμε τα παιδιά μας από μικρά, εξ απαλών ονύχων, στον δρόμο του Θεού, ώστε να μεγαλώνουν «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου», τρεφόμενοι με τον ζωήρρυτο λόγο Του, όπως η Παναγία.

Έτσι, μεγαλώνοντας θα έχουν αποκτήσει γερά θεμέλια, ώστε να αναγνωρίζουν ευκολότερα τις παγίδες του κακού και να αποφεύγουν να μπλέκονται στα δίκτυα του. Όσο πιο γερά θεμέλια οικοδομούμε γύρω από την ψυχή και το σώμα των παιδιών μας, τόσο λιγότερα θύματα θα θρηνούμε και τόσο λιγότερους επίδοξους θύτες θα δημιουργούμε.

Ας μην υποκρινώμαστε πλέον και ας παραδεχτούμε επί τέλους με ταπείνωση ότι το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για την καταστροφή των παιδιών μας το έχουμε, πρωτίστως, οι ίδιοι και, δευτερευόντως, οι κάθε λογής εγκληματίες, διαφθορείς και εκμαυλιστές, που δυστυχώς δεν λείπουν ποτέ από την ζωή μας, ειδικά στις αμαρτωλές ημέρες μας.

Έχουμε, όμως, την επιλογή είτε να παρασυρθούμε και να κυλιστούμε και εμείς στον βόρβορο της σύγχρονης αμαρτίας, είτε να ζήσουμε κι εμείς, όπως η Παναγία, σαν καθαρά και εύοσμα άνθη μέσα στην κακόφημη σύγχρονη Ναζαρέτ.

Η Παναγία, πάντως, την πρόοδο της οποίας τιμάμε και πάλι αυτές τις ημέρες, προσφέρεται ολόθερμα να γίνη και τώρα και πάντοτε οδηγός μας στον δρόμο για την αληθινή πρόοδο. Δεν έχουμε παρά να την εμπιστευτούμε και να αναθέσουμε σε Εκείνη και στον Σωτήρα Υιό της και την δική μας πρόοδο, που θα μας οδηγήσει με ασφάλεια στην σωτηρία. Αμήν! Γένοιτο!

<https://bit.ly/3UPVowF>